

NEURI DEIEZ

Ez,
ez bakarrik goizaro urdiñez,
goizero, euriz, uda astean,
lenengo erne erraiñu beroz
argia dizdiz biurtzean

Ez,
ez bakarrik lorategian
dardar, eguna jaiotean,
urrin samar areitz-buruak
kiribiltzen diran unean...

Ez,
ez bakarrik arrats-bideetan,
txorien ames kolorgean,
ez bakarrik epai osteko
zelaiaren oiuz luzean.

Bai,
baita gabaz izarrak ñirñir
gu ames gozoz agur tzean,
eta kaleko giza izarrak
inbidi biziz indartzean...

Bai,
baita ontzak jzua sartu
ta neskatzak arin eitean;
gau illunari deia bota
t'oiartzunik ez izatean.

Bai,
bai, sari nekez lortua iduri,
beti zaitut gogo barnean,
uso urruma baizen eztia,
neuri deiez, oroi ezean.

BERE ERESKIN-EKAIK

**(1933'an, Iparragirre'ren omenez
egiñiko Olerti jaira bialdua)**

Goizaro atsegintsu. Bere mende, alai,
mendi-maldan nenbillan ardi zurik zaintzen;
latziñak garo-pitxiz, egari jpar leuna,
zorianak altzoan samur nindun artzen.

Laba gori bai-litzan, sutan itxasoa...
Laster dau euzki jaunak ortz-sabaia gaindu;
bere argi kuskua bai-dau erregarri,
iges zoroan duaz iratxo ta kandu.

Giro ameskor artan gozaro nigarzan
biozkada bigunak, barren-suz jaiok;
argiz begi-niniak itsu bearrean,
egaz yoakidazan ames-usotxoak.

Basoaren ederra nedan atsegiñez...
Bertatik, ekantz barri, ta argi-izpi artean,
begitartera yatan arobi liraña
masusta gorri, ote, larren babesean.

Aizeño oiuz-zaleak ereskez etozan,
arobiz barru norbait ba-zegon abesle;
oin-ixil, belarriak adi, ara nintzan,
barrendan jarriz bere zinkurin-entzule.

* * *

«Gauan magala —iñoan— egunan sort-oe;
agur, Izar, neure lo-zaindar; bigunak,
agur, illargi eder, gautarren soroski;
betor argia naru, ma begist egunak.